

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **M. P.**, narozený dne X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Helenou Pindejovou
sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2023, č. j. OAM-8471-17/ZM-2023, ve věci
prodloužení platnosti zaměstnanecké karty,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) s odůvodněním, že byl žalobce pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

2. Žalobce se žalobou domáhal zrušení tohoto rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v absenci úvah o přiměřenosti dopadů tohoto rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Podle žalobce bylo povinností žalovaného takové posouzení provést v rozsahu předpokládaném § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců v důsledku přímé aplikovatelnosti čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), a to zvláště za situace, kdy na území České republiky pobývá rodina žalobce na základě dočasné ochrany a informace o těchto skutečnostech vyplývají pro žalovaného z cizineckého informačního systému.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že na žalobce stále nelze pohlížet jako na osobu trestně zachovalou, neboť dosud nevykonal ani jeden z uložených trestů, a tudíž jeho odsouzení není zahlazeno. Přiměřeností dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce se nezabýval, neboť mu zákon tuto povinnost v případě zamítnutí žádosti z uvedeného důvodu neukládá. Povinnost zabývat se přiměřeností dopadu rozhodnutí s ohledem na mezinárodní závazky dovodil Nejvyšší správní soud jen v případech, kdy cizinec nepřiměřenost takového dopadu namítne. Žalobce ale, ačkoli se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, nic nenamítal a ve věci se nevyjádřil. Pouhý pobyt rodiny žalobce na území, navíc s hlášeným místem pobytu na jiné adrese, než žalobce, neznámá automaticky, že neprodloužení žalobcova pobytového oprávnění bude mít nepřiměřený dopad do jeho rodinného života. Žalovanému nejsou a nemohou být známy okolnosti pobytu rodiny na území ani vztahy uvnitř rodiny.
4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.
5. Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží mj. tehdy, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců). Důvodem pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty je i to, že cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu [§ 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) téhož zákona].
6. Žalobce nečiní sporným, že v jeho případě byly výše uvedené podmínky splněny, neboť byl rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 17. 10. 2022, č. j. 6 T 98/2022-112, který nabyl právní moci dne 2. 2. 2023 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 2. 2. 2023, č. j. 55 To 265/2022-147, uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykových látek podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, tj. ze spáchání úmyslného trestného činu. Sporným není ani to, že při neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu (mj. ve formě zaměstnanecké karty) v případech, kdy cizinec spáchal úmyslný trestný čin, zákon výslovně nepočítá s posuzováním přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života (§ 174a odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Podstatou sporu mezi účastníky je jen otázka, zda byl žalovaný povinen zabývat se touto přiměřeností automaticky na základě přímé aplikovatelnosti čl. 8 Úmluvy.
7. Pravdu má žalovaný, že takovou povinnost neměl. Nejvyšší správní soud totiž ve své judikatuře již opakovaně zdůraznil, že požadavek na posuzování přiměřenosti zásahu z čl. 8 Úmluvy vyvstává jen tehdy, pokud cizinec dopad rozhodnutí do svého soukromého a rodinného života konkrétně namítá, tj. v průběhu správního řízení formuluje konkrétní

námítku a dostatečně konkrétně tvrdí a popíše hrozící zásah (tím může být např. ztráta kontaktu s příbuznými nebo jinými blízkými osobami, ztráta domova, zpretrhání jiných vazeb k území a další). Je totiž na žadateli o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu (zaměstnanecké karty), aby správnímu orgánu sdělil veškeré skutečnosti týkající se jeho soukromého a rodinného života, neboť na něm leží břemeno tvrzení a primárně i břemeno důkazní (z judikatury Nejvyššího správního soudu viz bod 31 rozsudku ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 Azs 203/2020-36, body 8 a 10 rozsudku ze dne 18. 7. 2023, č. j. 10 Azs 97/2023-60, body 9 a 10 rozsudku ze dne 31. 7. 2023, č. j. 2 Azs 162/2023-15 a ostatně i bod 32 samotným žalobcem zmíněného rozsudku ze dne 24. 7. 2018, č. j. 5 Azs 102/2017-35).

8. Ze správního spisu ale soud zjistil, že žalobce v žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty ze dne 30. 1. 2023 uvedl jen to, že je ženatý, a dále uvedl pouze jméno, příjmení a datum narození své manželky, svých dvou dětí a svých rodičů. Žádný z těchto údajů žalobce ničím nedoložil. Žalovaný pořídil do spisu opis a výpis z evidence rejstříku trestů i výše zmíněný rozsudek krajského soudu. Dne 5. 4. 2023 se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí obsaženými ve správním spisu a sdělil, že se ve věci vyjádří do 10 dnů, což ale neučinil.
9. Žalobce tedy, ač po seznámení se s podklady rozhodnutí, v nichž se nacházely doklady o jeho odsouzení za úmyslný trestný čin, mohl očekávat negativní rozhodnutí o jeho žádosti, nesdělil žalovanému žádnou skutečnost, jež by jej měla vést k závěru, že budou důsledky takového negativního rozhodnutí znamenat nepřiměřený dopad do jeho rodinného a soukromého života. Pouhý údaj o tom, že je žalobce ženatý a má dvě děti, nadto ničím nepodložený, nelze za tvrzení o nepřiměřenosti dopadů do jeho rodinného života považovat. I pokud žalovaný mohl z cizineckého informačního systému zjistit, že rodina žalobce pobývá na území ČR na základě dočasné ochrany (což soud nemá možnost ověřit, neboť součástí předloženého spisu tato informace není), nebylo by takové zjištění bez dalšího důvodem pro závěr o nepřiměřenosti zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty žalobce do jeho rodinného života, neboť ze samotného faktu, že rodina žalobce na území ČR pobývá, ničeho nevypovídá o pevnosti rodinných vazeb, resp. nezbytnosti dlouhodobého pobytu žalobce na území ČR z rodinných důvodů.
10. Žalovaný tudíž své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti nezatížil, pokud se pro absenci konkrétních námitek žalobce otázkou důsledků rozhodnutí pro jeho rodinný život nezabýval. Žaloba je tudíž nedůvodná, a proto ji soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
11. Pro úplnost soud uvádí, že pokud byla rodinným příslušníkům žalobce dočasná ochrana skutečně udělena, má možnost o tutéž ochranu požádat i on, popř. odvrátit vydání výjezdního příkazu a nutnosti vycestováním podáním žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem strpení, jak ji uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, které bylo žalobci doručeno.
12. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 13. září 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.